

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 24.1.2014 r.
COM(2014) 24 final

2014/0010 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

**zmieniająca decyzję 2004/162/WE w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Majotty
począwszy od 1 stycznia 2014 r.**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) mające zastosowanie do najbardziej oddalonych regionów Unii, których część stanowią francuskie departamenty zamorskie (DOM), zasadniczo nie dopuszczają, aby we francuskich departamentach zamorskich istniało jakiekolwiek zróżnicowanie w opodatkowaniu między produktami lokalnymi a produktami pochodzącymi z Francji lub z innych państw członkowskich. W art. 349 TFUE (dawnym art. 299 ust. 2 Traktatu WE) przewidziano natomiast możliwość wprowadzenia środków szczególnych dla regionów najbardziej oddalonych ze względu na występowanie trwałych niedogodności, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną tych regionów.

Decyzją Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r. (zmienioną decyzjami Rady 2008/439/WE z dnia 9 czerwca 2008 r. i 448/2011/UE z dnia 19 lipca 2011 r.), przyjętą na podstawie art. 299 ust. 2 Traktatu WE, Francja została uprawniona do stosowania do dnia 1 lipca 2014 r. zwolnień lub obniżek podatku od dokowania w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych we francuskich departamentach zamorskich (Gwadelupie, Gujanie, Martynice, Reunionie). Załącznik do wyżej wymienionej decyzji zawiera wykaz produktów, których mogą dotyczyć zwolnienia lub obniżki podatku. W zależności od produktów różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 10, 20 lub 30 punktów procentowych.

W decyzji 2004/162/WE podano przyczyny, które doprowadziły do przyjęcia środków szczególnych: oddalenie, zależność od surowców i energii, obowiązek tworzenia większych zapasów, mały rozmiar rynku lokalnego połączony ze słabo rozwiniętą działalnością eksportową itd. Wszystkie te niedogodności powodują zwiększenie kosztów produkcji, a zatem kosztów wytworzenia produktów wytwarzanych lokalnie, które przy braku środków szczególnych byłyby mniej konkurencyjne w stosunku do produktów pochodzących z zewnątrz, nawet przy uwzględnieniu kosztów dostarczenia do francuskich departamentów zamorskich. Utrudniłoby to zatem utrzymanie produkcji lokalnej. Środki szczególne zawarte w decyzji 2004/162/WE zostały więc opracowane w celu wzmocnienia przemysłu lokalnego przez poprawę jego konkurencyjności.

Decyzją 2012/419/UE w sprawie zmiany statusu Majotty względem Unii Europejskiej Rada Europejska postanowiła, że od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta będzie posiadała status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zamiast statusu kraju i terytorium zamorskiego (KTZ) w rozumieniu art. 355 ust. 2 TFUE. W tym celu wspomnianą decyzją Rady Europejskiej dodano Majottę do wykazu regionów najbardziej oddalonych wymienionych w art. 349 TFUE. Od chwili zmiany tego statusu wszystkie postanowienia Traktatu i wspólnotowe prawodawstwo podatkowe będą miały zatem zastosowanie do Majotty.

Wniosek dotyczący dyrektywy z dnia 7 sierpnia 2013 r.¹ ma na celu zapewnienie, by – pod względem podatku od wartości dodanej (VAT) i akcyzy – Majotta była traktowana tak samo, jak pozostałe francuskie regiony najbardziej oddalone, wyłączając ten departament zamorski z terytorialnego zakresu stosowania dyrektyw w sprawie VAT i akcyzy, począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r.

Władze francuskie poinformowały Komisję o swoim zamiarze wprowadzenia na Majocie podatku od dokowania na zasadach podobnych do zasad stosowanych na Gujanie i wystąpiły do Komisji o zgodę na zastosowanie zróżnicowanego opodatkowania w zależności od tego, czy produkty są produkowane lokalnie czy nie. W związku z tym, w swoim wniosku z dnia 24 maja 2013 r. władze francuskie przekazały Komisji wykaz około setki produktów, wobec których chcą zastosować zróżnicowane opodatkowanie w zależności od tego, czy produkty są produkowane lokalnie czy nie. Władze francuskie zostały kilkakrotnie poproszone o przesłanie dodatkowych informacji oraz o dostarczenie – w odniesieniu do różnych produktów objętych wnioskiem – dowodów na istnienie lokalnej produkcji, udziału w rynku tej produkcji lokalnej i wyższych kosztów ponoszonych przez tę produkcję lokalną w porównaniu z takimi samymi produktami pochodzącymi z zewnątrz.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Wniosek władz francuskich dotyczący Majotty został przedstawiony w świetle postulatów wyrażonych przez zainteresowane sektory gospodarcze.

Komisja nie przeprowadziła oceny skutków.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych środków

Wniosek ma na celu dostosowanie decyzji Rady 2004/162/WE tak, aby miała ona zastosowanie do Majotty. Ponadto określa on, w odniesieniu do Majotty, wykaz produktów, wobec których Francja jest uprawniona do stosowania, z pewnymi ograniczeniami, zwolnienia lub obniżki podatku od dokowania od niektórych produktów wytwarzanych lokalnie.

Wniosek przewiduje zezwolenie na stosowanie zróżnicowanego opodatkowania w odniesieniu do 59 produktów, w przypadku których istnieje produkcja lokalna na Majocie.

W przypadku wszystkich tych produktów władze francuskie były w stanie udowodnić, że – po pierwsze – istnieje produkcja lokalna, po drugie – przywożone są znaczne ilości towarów (w tym z Francji i innych państw członkowskich), co może zagrozić utrzymaniu produkcji lokalnej, a wreszcie – że produkcja lokalna ponosi wyższe koszty w porównaniu z produktami „importowanymi”, które obniżają konkurencyjność produktów wytwarzanych lokalnie. Dopuszczalne zróżnicowanie stawek opodatkowania nie może przekraczać udowodnionych wyższych kosztów.

W załączniku do decyzji Rady 2004/162/WE proponuje się umieszczenie: 11

¹ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady COM(2013) 577 final z dnia 7 sierpnia 2013 r. zmieniającej dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do francuskich regionów najbardziej oddalonych, a w szczególności Majotty.

produktów w części A załącznika (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 10 punktów procentowych), 32 produktów w części B załącznika (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 20 punktów procentowych) oraz 16 produktów w części C załącznika (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 30 punktów procentowych).

Odnosne produkty zostały wymienione w motywach 5 do 7 wniosku dotyczącego decyzji Rady.

Podstawa prawna

Artykuł 349 TFUE.

Zasada pomocniczości

Jedynie Rada jest uprawniona do podjęcia, na podstawie art. 349 TFUE, środków szczególnych na rzecz regionów najbardziej oddalonych w celu dostosowania stosowania traktatów do tych regionów, w tym wspólnej polityki w poszczególnych obszarach, z powodu występowania trwałych niedogodności, które mają wpływ na sytuację gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Ma on na celu dostosowanie decyzji 2004/162/WE tak, aby miała ona zastosowanie do Majotty. Dotyczy on wyłącznie produktów, w odniesieniu do których przedstawiono dowody, że w przypadku produktów wytwarzanych lokalnie koszty są wyższe.

Podobnie maksymalne zróżnicowanie stawek proponowane w odniesieniu do każdego produktu będącego przedmiotem niniejszego wniosku jest ograniczone do wysokości koniecznej w świetle wyższych kosztów, jakie musi ponosić dana produkcja lokalna. Zatem obciążenia podatkowe dotyczące produktów przywożonych do francuskiego departamentu zamorskiego Majotty nie przekraczają wysokości koniecznej do zrekompensowania mniejszej konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie.

Wybór instrumentów

Proponowany instrument: decyzja Rady.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Zmieniany tekst sam jest decyzją Rady przyjętą na tej samej podstawie prawnej (wówczas art. 299 ust. 2 Traktatu WE).

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Unii Europejskiej.

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2004/162/WE w zakresie, w jakim ma ona zastosowanie do Majotty począwszy od 1 stycznia 2014 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,
stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2004/162/WE³ władze francuskie zostały uprawnione do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania w odniesieniu do produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich departamentach zamorskich, wymienionych w załączniku do decyzji. Takie zwolnienia lub obniżki podatku są środkami szczególnymi mającymi na celu zrekompensowanie szczególnych ograniczeń, z jakimi stykają się regiony najbardziej oddalone, i które powodują, że koszty produkcji ponoszone przez przedsiębiorstwa lokalne rosną, a ich produkty nie mogą łatwo konkurować z takimi samymi produktami pochodzącymi z Francji i innych państw członkowskich. Majotta znajduje się w takiej samej sytuacji, jak pozostałe francuskie regiony najbardziej oddalone.
- (2) Zgodnie z decyzją 2012/419/UE⁴ począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. Majotta zyskuje status regionu najbardziej oddalonego w rozumieniu art. 349 Traktatu. Całość postanowień traktatu będzie miała zatem zastosowanie do Majotty począwszy od tej daty.
- (3) Władze francuskie wystąpiły z wnioskiem, aby decyzja 2004/162/WE dotycząca opłat za dokowanie miała zastosowanie do Majotty począwszy od dnia 1 stycznia 2014 r. i przekazały wykaz produktów, wobec których chcą zastosować zróżnicowane opodatkowanie, w zależności od tego, czy produkty są produkowane lokalnie czy nie.
- (4) Niniejszą decyzją należy uprawnić władze francuskie do stosowania zróżnicowanego opodatkowania w odniesieniu do produktów, w przypadku których udowodniły one, że – po pierwsze – istnieje produkcja lokalna, po drugie – przywożone są znaczne ilości towarów (w tym z Francji i innych państw członkowskich), co może zagrozić utrzymaniu produkcji lokalnej, a wreszcie – że występują dodatkowe koszty,

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Decyzja Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r. dotycząca systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich i przedłużająca okres ważności decyzji 89/688/EWG (Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 64).

⁴ Dz.U. L 204 z 31.7.2012, s. 131.

powodujące wyższe koszty wytworzenia w produkcji lokalnej w porównaniu z produktami pochodzącymi z zewnątrz i obniżające konkurencyjność produktów wytwarzanych lokalnie. Dopuszczalne zróżnicowanie stawek opodatkowania nie powinno przekraczać udowodnionych wyższych kosztów. Zastosowanie tych zasad umożliwi wykonanie postanowień art. 349 traktatu, nie wykraczając poza to, co niezbędne i nie stwarzając nieuzasadnionych korzyści dla produkcji lokalnej.

- (5) Produkty, w odniesieniu do których władze francuskie przedstawiły wymienione trzy rodzaje dowodów, zostają wpisane w częściach A, B i C załącznika do decyzji Rady 2004/162/WE. Odnośne produkty wymienione w części A załącznika do decyzji (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 10 punktów procentowych) to: pieprz (produkty 0904 11 oraz 0904 12⁵), wanilia (produkt 0905), czekolada (produkt 1806), niektóre artykuły z tworzyw sztucznych (produkty 3925 10 10, 3925 90 80, 3926 90 90 oraz 3926 90 97), cegły (produkty 6901 oraz 6902) oraz sztuczne zęby (produkty 9021 21 90).
- (6) Odnośne produkty wpisane do części B załącznika do decyzji Rady 2004/162/WE (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 20 punktów procentowych) to: ryby (produkty 0301, 0302, 0303, 0304 oraz 0305), niektóre wyroby z drewna (produkty 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420 oraz 4421), niektóre wyroby z papieru lub tektury (produkty 4819 oraz 4821), niektóre produkty sektora prasowo-wydawniczego (produkty 4902, 4909, 4910 oraz 4911), niektóre produkty ze szkła płaskiego (produkty 7003 oraz 7005), niektóre wyroby z żeliwa (produkty 7210, 7301, 7312, 7314, 9406 00 31 oraz 9406 00 38), niektóre wyroby z aluminium (produkty 7606, 7610 10 oraz 8310), a także niektóre meble do siedzenia (produkty 9401 69, 9401 90 30 oraz 9403 40).
- (7) Odnośne produkty wpisane do części C załącznika do decyzji Rady 2004/162/WE (dopuszczalne zróżnicowanie stawki opodatkowania o 30 punktów procentowych) to: mleko i produkty mleczarskie (produkty 0401, 0403 oraz 0406), niektóre przetworzone produkty mięsne (produkty 1601 oraz 1602), niektóre wyroby piekarnicze i cukiernicze (produkty 1901 oraz 1905), lody (produkt 2105), wody mineralne i wody gazowane (produkty 2201 oraz 2202), piwo (produkt 2203), ylang-ylang (produkty 3301 29 11 oraz 3301 29 31), mydło i detergenty (produkty 3401 oraz 3402), a także materace piankowe (produkt 9404 29 90).
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2004/162/WE.
- (9) Ze względu na pilny charakter sprawy należy zastosować odstępstwo od reguły ośmiu tygodni przewidzianej w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów państw członkowskich w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2004/162/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Na zasadzie odstępstwa od art. 28, 30 i 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, niniejszym upoważnia się władze francuskie do stosowania do dnia 1 lipca 2014 r. zwolnień lub obniżek podatku od dokowania w stosunku do wymienionych w załączniku produktów,

⁵ Zgodnie z Nomenklaturą scaloną Wspólnej Taryfy Celnej.

które wytwarzane są lokalnie we francuskich departamentach zamorskich – Gwadelupie, Gujanie, Martynice, Majotcie i Reunionie. ”;

2) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

a) w części A dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5. Departament Majotty

0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 90, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90. ”;

b) w części B dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5. Departament Majotty

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7301, 7312, 7314, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38. ”;

c) w części C dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5. Departament Majotty

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90. ”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*